

**1980 సంక్రాంతి కథల పోటీలో రెండవ బహుమతి
రూ. 1000/- గెలుచుకున్న కథ**

రింగు మాస్టరు కొరడా రులిపించాడు.

పులి అతన్ని మింగేసేట్టు చూసింది. ఆయినా చెయ్యగలిగిందేమీలేక ఎదురుగా వున్న చిన్న బల్ల ఎక్కింది.

చెవులు హోరెత్తేట్లు వెనకాల వాద్యసంగీతం. ఆ వాయిచే వాడెవడూ పులి ఫీట్లు చూడలేదు. వాళ్ళు జనంవంక కాసేపు, ఎటో అర్థంకానివంక కాసేపు చూస్తూ యాంత్రికంగా వాయిచేస్తున్నారు. వాళ్ళలా ఎన్నో వేల సార్లు ఈ ఫీట్లకి వాయిచి వుంటారు. రింగు మాస్టరుకి దూరంగా కట్టలు వట్టుకొని నలుగు రైదుగురు మనుష్యులు—కొందరు బోన్లదగ్గర—వాళ్ళెవరికీ ఈ జరిగే వాటిమీద కుతూహలంలేదు. కాసేపు వాళ్ళలో వాళ్ళు మాట్లాడు కుంటారు. మరి కాసేపు దిక్కులు చూస్తారు, కాసేపు పచ్చార్లు చేస్తారు. కానీ, వాళ్ళందరి చూపులూ ఒకటే. యంత్రాలకి కళ్ళుంటే ఎలా వుంటాయి? అలాగే.

చప్పట్లు పడ్డాయి.
శేషగిరి లోకంలో పడ్డాడు. ఏమీ టా అన్నట్లు చూశాడు. పులి నాలుక్కాళ్ళతో ఒక ఇనువ బంతిమీద కెక్కి, దాన్ని దొర్లి పోయింది.
జనానికి వెర్రె ఆనందం..... అందరికీ ఒకటే ఉత్సుకత!
పులివంక మళ్ళీ చూశాడు శేషగిరి.
పోషణలేక చిక్కిన శరీరం.
పులి కళ్ళలో, అతనికి క్రొర్యం కనపడ లేదు.
దైన్యం! నిస్సహాయతలోంచి పుట్టు కొచ్చిన దైన్యం!
జాగ్రత్తగా బాల్ని తోస్తోంది.
ఈ ఆట దానికిష్టమా? పోనీ ఇలా ఆడడం దాని సహజలక్షణమా? ఒక్కసారి దాన్ని స్వేచ్ఛగా అడవిలో వదిలేస్తే:—
జనం అంతా దాని సహజ లక్షణాన్ని చూసి ఆనందించరేం? మెఱుపులాంటి దాని పరుగులో సౌందర్యం— కళ్ళలో క్రొర్యం— వంజా కొట్టటంలో నేర్పు.... దానికి చేతకానిదేదో దానిచేత చేయించి

దాన్ని అసహజంగా చూడంలో ఆనందం ఎలా వస్తోంది?
“ఇక్కడకొచ్చి చూడక ఆలోచిస్తూ వేమిటయ్యా?” బ్రహ్మానందం చేతులు పైకెత్తి ఆవులిస్తూ అడిగాడు.
శేషగిరి చిన్నగా నవ్వాడు. పులి ఎన్నడో వెళ్ళిపోయింది.
రింగుమాస్టరు పొమ్మనగానే బ్రతుకు జీవుడా అని పారిపోయింటుంది. “పేలాలు తిందామా?” బ్రహ్మానందం సార్థక నామ దేయిడు పెన్ను కొనుక్కున్నప్పుడూ, ఇడ్లీ తిన్నప్పుడుకూడా ప్రవంభంలో ఉన్న దంతా తనకే లభించినంత ఆనందపడుతూ ఉంటాడు.
“వీళ్ళలా పొటిగా ఎందుకుండి పోతా రోయ్?” పేలాలు మర్చినట్లున్నాడు.
మధ్యలో విరావం గాబోలు. మరు గుఱ్ఱులు నలుగురైదుగురు ఒకళ్ళనొకళ్ళు తోసుకుంటూ, చప్పుడు చేసే చెక్కలతో కొట్టుకుంటూ; వాళ్ళ హాస్యానికి శేషగిరికి నవ్వు రావడంలేదు. సజీవత లోపించింది ఆ హాస్యంలో.

దేరా అంతా చీకలైపోయింది ఒక కాంతివంతమయిన లైటు మాత్రం దేరా పై భాగానికి ఫోకస్ చేయబడి వుంది.
క్షణంలో ఎవడో పైన కటిని ఉయ్యా లెక్కేసి, విన్యాసాలు చేసేస్తున్నాడు. ఒక

‘సర్కస్’ వినోదం కంటే విషాదమే యెక్కువ. కనిపించే వినోదమూ, కనిపించని విషాదమూ కలగలిసి పోవడమే అసలు సర్కసేమో!

చేత్తో వేలాడు , కాలతో వేలాడుతూ,
ఎముకలనట్లు గింగిర్లు కొడుతూ -

క్రింగ వల కూడా లేదు. వడితే హరి
మనడం తథ్యం....

చప్పట్లు....

ఆ ఉయ్యాల మీద వాడు కాళ్ళు పైకి
పెటి తల కిడ్డి మీద ఆన్ని ఊగుతున్నాడు.

చప్పట్లు.... ఈలలు....

వాడు వడితే!

ఎందుకంత ప్రమాదపడి వాడు అలా
చెయ్యటం ?

శేషగిరి చుటూ జనాన్ని చూశాడు.

అవికాని ఆనందం.... కుతూహలం.

మనిషి ఇంకా ఆటవికుడే. సందేహం
లేదు. ఎదటివాడు ప్రమాదానికి ఎంత దగ్గి
రగా వెడితే మనిషికంత ఎక్సైట్ మెంటు.

వాడు వడితే!

శేషగిరి కడుపులో దేవింది.

“నే ప్రోతను బ్రహ్మానందం.”
లేవ్వుక్కా- వచ్చేకాడు.

వెనకాల బ్రహ్మానందం అనిపిలిసే ఆగి
ప్రోయాడు. మళ్ళీ అతనూ ఈల కొడుతూ

చూస్తూ వుంటాడు ఏ పేలాలో తింటూ.

శేషగిరి దేరా బయటికొచ్చాడు. చల్ల
గాలి వంటికి తగిలింది. సిగరెట్ ముటింది
చుట్టూ చూశాడు. రంగు రంగుల చిన్న
బల్బులతో దేరా అంతా అలంకరించారు.
దేరా ముందర తగిలించిన బోర్డులమీద
లోపల వాళ్ళు చేయబోయే విన్యాసాలు
వర్ణిస్తూ బొమ్మలు వాటికి తళుకు అద్దినట్లు
న్నారు. అవి దీపాల వెలుగులో తళ
తళాడుతున్నాయి.

ఈ తళుకు నిజంగా వీళ్ళ జీవితాల్లో
వుందా?

బ్రహ్మాండమయిన దేరా. జంతువులు.
పెద్ది పెద్ద పరికిరాలు, సిబ్బంది. దేరాలు
వేస్తూ తీస్తూ. ఊరూరా తిరుగుతూ. ప్రాణా
లకు తెగిస్తూ.... ఈ వెలుగుల వెనకాల,
ఈ తళుకుల వెనకాల, ఏదో ఒక విషాదపు
చాయి.

సర్కార్

ఉప్పులూరి వాళ్ళి

Bati

రోడ్డుమీద కొచ్చినాక తెలిసింది అతనికి
సర్కార్ వాతావరణానికి చాలాదూరం వచ్చి
నట్లు. తాను ఎలా వచ్చాడు? తనకే గుర్తు
లేదు

కొంప ములిగి ప్రోయిందేం లేదులే
అన్నట్లు చెతులు కటుకొని రోడ్డు మీద
నడక సాగించాడు మెల్లగా.

కూరిగాయల మార్కెట్ చూశాక అత
నికి జ్ఞానకం వచ్చింది. సంచీ ఏదీ ?
ఎక్కడ? జేబులు తడుముకున్నాడు, వుండ

దని తెలిసికూడా ఆ సంచీ జేబులో ఎప్పుడూ పెట్టుకుంటావేమోనా? లేదు. హోటల్లో స్వయం కుర్చీలో మర్చిపోతే పిలిచి, చురీ చేతిలో పెట్టాడు అక్కణ్ణుంచి తానూ బ్రహ్మానందం కలిసి తిన్నగా సర్కస్ కే వచ్చారు.

న్యూలో వదిలేశాడా? టికెటు కోసేటప్పుడు జారవిడిచాడా? లేక లోపలే ఎక్కడో పారేశాడా?

శేషగిరి ఓ ఊణం ఆగాడు. అస్రయత్నంగా కాళ్ళు వెనక్కి తిరిగాయి.

మళ్ళీ మగల్గుకొనిముందుకే ఆడుగేశాడు. సంచీ పోయింది తధ్యం! పోతేనెం. ఎక్కడని వెతకాలి? కూరలు లేకం వెడితే సరి. రెండడుగులు వేసేసరికి పొద్దుట పెళ్ళాం నదేసదే కూరలు తెమ్మనిచెప్పటం జ్ఞాపకం వచ్చింది.

జేబులు తడుముకుని. రుమాలుతీసి ఏవో కొన్ని కూరలుకొని కట్టుకుని నడక సాగించాడు.

తలుపు తీసేవుంది. చెప్పులు చప్పుడు చేస్తూ నడిచినా కూడా బాచిగాడు తలెత్తించాడలేదు. నేలమీదకి వంగి కూర్చొని తెల్ల కాలుతాలమీద రంగు పెన్నిళ్ళతో ఖరాబు చేస్తూన్నాడు.

కోపాన్ని అదుపు లో పెట్టుకుంటూ అడిగాడు శేషగిరి, "నీ పరీక్షలయిపోయినాయేమిటా?"

రబ్బరుతో చెరువుకుంటున్న నాడు "ఏమిటీ వెదవ డిస్కంబెన్సు అన్నట్లు ఓ చూపు పారేశాడు - "ఊ!"

శేషగిరి గుమ్మం దాటబోతుంటే వినిపించింది. "రేపు ఏమీలేదు. ఎల్లండి లెఖలు పరీక్ష"

సళ్ళుబిగించి వెనక్కి తిరిగాడు శేషగిరి బాచిగాడు కాలుమీద పెచ్చుగట్టిన పుంతు మీద పెచ్చుపీక్కుంటున్నాడు బొమ్మలు మానేసి

గట్టిగా తంతున్నట్లు అడుగులు వేస్తూ పక్కగదిలో కెళ్ళిపోయాడు శేషగిరి. నవారు మంచం మీద అప్పుడే పడి నిద్దరో తోంది పెద్దది. దానికి ఆరవకుండానే నిద్దరోసుంది. పుట్టిన తర్వాత ఓ ఏడాదిపాటు వాళ్ళున్నుని నిద్దర పో నివ్వలేదు తాను నిద్దర పోలేదు. అదంతా బదులు తీర్చుకుంటున్నట్లు యిప్పుడు నిలబడికూడా నిద్దరోగల్లు. వంటింట్లో బరాబరా చీపురు చప్పు. సావిత్రి అన్నం తినేసి యిల్లు కూడా కడిగేస్తున్నట్లుంది.

"ఏమిటీ ఆ లీకం?" ఆవిడ ఆ గదిలోకొచ్చి కొంగుతో ముక్కు తుడుచుకుంటూ అడిగింది.

"అబ్బ! ఉల్లి పాయ ఖారం!" శేషగిరి సమాధానం చెప్పలేదు చెప్పక పోయినా ఆవిడ పట్టించుకోదు.

అతను బట్టలు మార్చుకుంటుంటే రుమాలు విప్పి. కూరలు కింద పోసుకుని వచ్చిమిరిపకాయలు తోడిమలు తుంచి పారెస్తోంది.

"నా పిండాకూడు వంకాయలన్నీ పుచ్చులే. ఎంత? ఈ వెధవ కాయలిక్కాడా ముప్పావలా పోసుంటారు!"

శేషగిరి ఎందుకో తడబడ్డాడు. అతను అవి రూపాయికి కొన్నాడు. "అవును

మొదటగా నా కథకు బహుమతినిచ్చి ప్రోత్సహించిన "ఆంధ్రజ్యోతి" వారికి నా కృతజ్ఞతలు.

జననం : శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని పార్వతి పుం. స్వస్థలం: కృష్ణాజిల్లాలోని మచిలీపట్నం. విద్యాభ్యాసం : ఆంగ్లనాహిత్యంతో పట్టభద్రత వరకు వృత్తి: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా ఉద్యోగిని నివాహం మూడుసంవత్సరాలక్రితం. చిర్రి: ఒక పార్వత్యూటికిల్ కంపెనీలో రీజనల్ మేనేజర్. సంతానం : రెండు పంపత్సరాల బాబు. ప్రస్తుత నివాసం హైదరాబాదు అభిరుతులు ముఖ్యంగా సాహిత్యం ఉదేశ్యం : సాహిత్యం జీవితంలో ఒక భాగం అభిమాన రచయితలు : చలం, కొడవటిగంటి, బుద్ధి బాబు, రావి శాస్త్రి, ఇలివాడ కాంతారావు, పాలగుమ్మి పద్మరాజు. ఆశయం : మంచి రచయిత్రిని కావాలని. తొలిరచన : "సర్కస్"

ఉప్పలూరి సార్వత్రి

ముప్పావలే...." వినిపించకుండా అన్నట్లు అన్నాడు

"మిగిలిన కూరలేవీ?" ఆవిడ లేస్తూ కొంగులోకి మిరవకాయలు ఎత్తుతోంది.

"మిగిలినవా?" "అవును-సంచీ చాల్లే దేమోగా."

అతను సంచీ పోయినపుడు దోషగా ఫీజవలేదు. కానీ సావిత్రి అడిగే పద్ధతిలో ఏదో ప్రత్యేకత వుంది. గతంలో తప్పులుగా కన్పించనివన్నీ తప్పులుగా తనకే కన్పించడం ప్రారంభిస్తాయి. నిర్లక్ష్యంగా చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూ "సంచీ ఎక్కడో పోయింది" అన్నాడు.

"సంచీ పోయిందా? ఎక్కడ? ఎల్లా పారేశారు?" ఇంక ఆవిడ సమాధానం కోసం ఆగదు. "నిక్షేపంలాంటి స్థానంకు

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఖటావ్ మిల్లు వారి
 * 100% పాలియస్టర్ చీరలు.
 * పుల్ వాయిల్, ఆఫ్ వాయిల్ చీరలు
 * షల్లింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
 * డ్రస్ మెటీరియల్లు, 2x2 ధూబయాలాన్ను
 * స్కూలు యూనిఫారంలు - వగైరాలకు
విజయ షో రూమ్
 ప్రత్యేక ఖటావ్ మిల్లు ప్రస్తుతముల షో రూమ్
 J.D. హాస్పిటల్ రోడ్డు
 గవర్నరుపేట..... విజయవాడ-2

ఉచితము! ఉచితము!
తెల్లమచ్చలు
 అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎరువ రంగును మా ప్రత్యేక మంచు అయిదు రోజులో మాన్పిస్తుంది. త్వరలోనే తర్కము మామూలు రంగు పొందును. ప్రచార విమిత్రము ఒక పిసా మంచు ఉచితంగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు
Bharat Ayurvedashram
P.O. Katri Sarai (Gaya)

బిర్ల వ్యాధులకు ఉత్తమ శిథ్ల వైద్యం!

 హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నపుంసకత్వము, హార్నియా, చర్మ వ్యాధులు, పోస్టు డ్రావో కూడా వైద్యం చేయబడును. వలబజము(బుట్ట), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండు రండి.
డా. దేవర, వయస్ 55!
 మంచుడి గుడి వద్ద, తెనాలి.
 బ్రాంచి : 5వ లైను, బ్రాడీపేట, గుంటూరు-2

నంచీ, కొని నాల్గైలు కూడా అవోడు. బాచిగాడి చేతికూడా ఎప్పుడూ ఇయ్యను. బి జారుకి నేను తగలబడినా సరిపోయేది. పని వేళా వెళ్తున్న మనిషిని పిల్చి మరీ చేతులో పెట్టాను. అప్పుడే అది మూడ్లు పాయలు. ఇప్పుడు ఏ ఆరో వుంటుంది."

శేషగిరి బాతులలోకి దూరాడు. పోయిన వస్తువల్లా సావిత్రికి మరింత అమూల్యంగా కన్పిస్తుంది. కావల్సిన దానికన్నా యెక్కువ పేపు బాతులలో వుండి బయటికొచ్చాడు.

పెద్ద పెద్ద చప్పుళ్ళతో అన్నం వడ్డిస్తోంది సావిత్రి. అటువంటి సమయాల్లో సావిత్రి అంతకన్న మెల్లగా చప్పుడు చేయదు. అక్కనంతా గిన్నెలమీద, గరి పెలమీద తీర్చుకుంటూ వుంటుంది.

శేషగిరి తింటున్నాడు. అంతసేపూ ఆవిడ ఏదో అంటూనే వుంది. "ఏవని చేసినా యిల్లాగే చేసుకొస్తారు. ముసలాళ్ళ కయినా వుండదు ఇంత మతిమరుపు...."

"మజ్జిగ."

పోసింది "పెద్దదాని స్కూలు ఫీజు కడతానన్నారు కట్టేరా?"

నాలిక్కరుచుకున్నాడు. "లేదు. డబ్బు లిస్తాను దాన్నే కట్టుకోమనాదూ?"

"పిల్లలు డబ్బులు పారేస్తారని చేతికివ్వ రయ్యె; మనకన్న వాళ్ళేనయం...."

"ఇంక నుంచి ఇస్తాలే!"

"అన్నం...."

"వద్దులే -" ఎప్పుడు ముగించి లేచా డామా అన్నట్లుంది అతనికి. ఇంకా కూర్చునే సహనం లేదు.

ఇంటికి, ప్రహారీ గోడకీ మధ్యనున్న నందులో వడక్కుర్చి వేసుకున్నాడు.

"నిన్ను వంపినా సరిపోయేదిరా! నిక్షే వంలాంటి నంచీ పారేసుకొచ్చారు మీ నాన్న?"

"మా బాగా అయిందిలే. నా కైతే యెప్పుడూ ఆ పాత తోటనంచీయిస్తావు." లోపల్నుంచి సంభాషణం.

తలెత్తి ఆకాశంలోకి చూశాడు శేషగిరి ఆకాశం నిర్మలంగావుంది. చక్కని చుక్క నవ్వుతుంటే- వొంపు తిరిగిన పెదాల్లా చంద్రుడు. వజ్రాలు విరజిమ్మినట్లు అంతా పరచుకున్న చుక్కలు. మాటల కందని అనుభూతి అతన్ని ముంచివేసింది.

ఇంత విశాల విశ్వంలో ఈ నక్షత్రాల కన్న యెంతో చిన్నదయిన ఈ భూమండ లంలో, ఈ దేశంలో, ఈ వూళ్లో, ఈ యింట్లో నంచీ పోవడం! - సావిత్రికది అంతర్జాతీయ సమస్య వంటిది.

"అక్కడే నిద్రపోతారులా వుంది. కాసేపాగి లోపలకొచ్చేయండి, ఆ కుర్చీ

కాత్మసంకారానికి సరికొత్త రచనా మార్గక మౌలతీ చందూర్ నవలలు

గౌరవ సభ 11:00
మంకెన పువ్వు 11:00

మౌలక్ష్మి పబ్లికేషన్స్
విజాగుడోడ్, విజయవాడ - 520 002

THE INSTITUTE OF ENGLISH STUDIES

ఆంగ్ల భాషాబోధక సంస్థ,
3, మొదటి మెయిన్ రోడ్డు, లేక ఏరియా,
నుంగంబాకం, మదరాసు - 600 034
(వల్లవరుకోటము ప్రక్కన)

WAVERING MIND IS
SET STEADFAST
BY THE MAGIC WAND
OF EDUCATION

16 విండ్ల వయస్సునకు పైబడినవారు

అంగ్లముల సంభాషించుటకును, పరిచయము చేసికొనుటకును

తపాలా ద్వారా

విశ్రాంతి సమయములో ప్రారంభమునుండి కాని. లక్ష్యలక్షణ పరిశోధన పద్ధతిలోకాని

ఇంగ్లీషు

నేర్చుకోవచ్చును.

లేదలక్ష్య దరఖాస్తు చేయుటకు అందరూ తీసికొని, పూర్తి వివరములకును వెంటనే లేఖను వ్రాయండి.

ప్రారంభించు క్రొత్త తరగతుల గూర్చి నేరుగా వచ్చి కాని, 25 పైసల తపాలా బిళ్లతో లేఖను వ్రాసి కాని పూర్తి వివరములను తెలిసికొనండి. వెంటనే చేరండి.

మానస మర్కటమా! నీ ఆటలు నావల్ల సాగవు. ఇక నీ యిష్టానుసారము ఆడ అనుమతించను. నా తాళమునకే నీ వాడవలెను. 'ఆగ'మనిన ఆగవలెను. 'కదల'మనిన కదలవలెను. నీదేత పాఠమాలయము పూలమాలనిచ్చెదను. తొలుతివలె దానిని నీవు నచువలెవు. కళామతల్లి చరణముల కర్పించి, కరములు జోడించి, హృదయ పూర్వకముగా నమస్కరించవలెను.

G SHANMUGASUNDARAM, Principal

ఉచితం ఉచితం ఉచితం

తెలమచ్చలు

ఏ రకం తెలమచ్చలై నాసరే వాని రంగు మరియు ఎర్రమచ్చలరంగు మాత్రభ్యాతి టాషరం "డాగ్ విన్యాశక్ర" వాడిన యెడల మూడు దినములలో మారును. అటుపైన మామూలు చర్మంవలె నుండి పోవును. ప్రచారం కొరకు 1 సీసా మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే

వ్రాయండి Address
GAUTAM CHIKITSALAYA
(S-DD)
(P.O.) KATRI SARAI (GAYA)

శుభవార్త

డాక్టర్లకు సాధ్యముకాక వదిలి వేయబడిన అన్ని వ్యాధులకు చికిత్స చేసే బడును, లావుపాటివారు సన్నగను, బలహీనులను బలవంతులుగను చేయబడుదురు. మధుమేహము, రక్తపుపోటు, కుష్ఠ, బొల్లి, క్యాన్సరు సంతానంలేని వారు కూడా శ్రీ యోగిగారి కాయకల్ప చికిత్సవలన సంపూర్ణ ఫలితము పొందగలరు. ఈ చికిత్స వలన దేహములోని అన్నివ్యాధులు తొలగి పోవుటయేగాక నూతన యవ్వనము కలుగును. వివరములు కోరువారు పోస్టు ఖర్చులకు రు. 4-00లు యం.ఓ. పంపవలయును.

మేనేజర్,

శ్రీ యోగాశ్రమ్,

పెదవాలేరు P.O.,

విశాఖపట్టణము-17.

వదిలేసేరు.... మళ్ళీ కొనుక్కోలేం!" -

గుమ్మంలోంచి తల బయటికి పెట్టి కాస్త దిగ్గరగానే అనేసి వెళ్ళింది. సావిత్రి ఆ మాటలు గానో తేలివెళ్ళి పోయాయి. అతని హృదయం దాకా రాలేదు. కళ్ళు పప్పు రుక్మకుని ఆకాశంలోకే చూస్తూ కూర్చున్నాడు. అతనికి అకస్మాత్తుగా సర్కస్ జానకం వచ్చింది. తాను సర్కస్ కి వెళ్ళిన సంగతి సావిత్రితో చెప్పనే లేదు. బిల బిలాడుతూ అమ్మాయిలు తనకు బట్రా వంటి చక్రం నైకిళ్ళు తొక్కడం పులి నాలుకాళ్ళతో బంతి వొర్లించటం ఉయ్యాలలోనాడు గింగిల్లు కొట్టడం. అతని కన్ను మూతబడింది. ఆ నిగ్రలో అతనికో కల వచ్చింది. అందులో మనుష్యులు తలక్రిందులుగా నడుస్తారు.

చలుకుని మెలకువ వచ్చింది. తనకి రోడ్డుమీద జనసంచారం చాలావరకు తగ్గి పోయింది. చంద్రుడు కంబద్దంలేదు ఏ వాంటిగంటో అయింటుంది. అతనులేది యింటోకొచ్చి తలుపు గడియ పెట్టాడు. సక్కమీద కెళ్ళి బోతుంటే జానకం వచ్చింది. కుర్చీ తలుపుతీసి కుర్చీతెచ్చి లోపల వెళ్ళాడు.

ట్రాన్స్ ఫార్మర్ వెలుగులో పెద్దది. బాచిగాడు ఒకే మంచంపై దిగి గబోతూ కనిపించారు. పెద్దిదాని మొహం ప్రశాంతంగా వుంది. బాచిగాడు నిగ్రలో కూడా యుద్ధం చేస్తున్నట్లే మొహం పెడతాడు. కాళ్ళు నుడిచి మోకాళ్ళతో పెద్దిదాని దొక్కలో కూముతున్నట్లు పడుకున్నాడు. ఓ చెయ్యి కింద నెలాడుతోంది శేషగిరి చెయ్యి తీసి పదిలంగా నాడి గుండె మీద పెట్టాడు.

పడుకోబోతుంటే అతనికి అనుమానం వచ్చింది. తలుపు గడియ వెళ్ళాడోలేదోనని. మళ్ళీ వెళ్ళి చూశాడు నిజంగానే వెయ్యి లేదు. సావిత్రి అనేమాటలు చాలా మటుకు యదార్ధాలే. అన్నీ ఇలా మర్చిపోవడం తన సహజ లక్షణం. కానీ తన అలవాటుకి విరుద్ధంగా తాను అన్నీ క్రమబద్ధంగా చెయ్యాలనే సావిత్రి తనకి రింగ్ మాస్టర్ లా కనబడుతుంది.

బాచిగాడు కలవరించాడు. శేషగిరి వెళ్ళి రాణ్ణి సరిగ్గా పడుకోబెట్టి వచ్చాడు. పెద్దిదాని నిద్దర. బాచిగాడు చదువు బద్ధకం వదిలే ఎంతబాగుణ్ణు కానీ అవి వదలవు. అవి వాళ్ళ సహజ లక్షణాలు. మారాలని తనంటే వాళ్ళ ప్రాణానికో విలన్ లా కన్పిస్తాడు పోనీ వాళ్ళనలా వాళ్ళ సహజ గుణాలతో వదిలేయకూడదూ! వదిలే

వికాంతంలో ఓ కాంత!

చిత్రం : పవని కిరణ్, తెనాలి

ఏముంది? ఏ ముందో తనకు తెలుసు అందుకే వాగలను

మంచం చప్పుడికి సావిత్రికి కాస్త మెలకువ వచ్చినట్లుంది.

"కుర్చీ తెచ్చా? ..." మూలిగినట్లు అడిగింది.

"ఆ.. ఆ...." అన్నాడు ఆమె మళ్ళీ నిగ్రలోకి జారిపోయింది

నుడిచిపెట్టిన కుర్చీ మూల వింత ఆకారంలో కన్పిస్తోంది. పెద్దిదాని పుటకలకి ఏవో నేలంలో చవగ్గావస్తే కొన్నాడు. ఇప్పుడు మండిపోయే ధరల్లో కొనాలంటే ఓ వంద కావచ్చు. అసలు మళ్ళీ కొనడం అనే ప్రసక్తి వుందా, తమ జీవితాల్లో? వున్నవి వుండుకోవడమే!

సావిత్రి తమాషాగా గురక పెడుతూ నిగ్రపోతోంది. ఆ చప్పుడు తనెక్కడో విన్నాడు. అతనికి చప్పున తట్టింది. సర్కస్ లో పులి అలాగే గాండ్రించింది. పులి ఎంత నేర్చుగా న్యాయసాయి చేసింది! దానిలాంటి జంతువు చేత అంత చక్కగా చెయ్యించడానికి ఎంత నేర్చుకొంది ఆ రింగ్ మాస్టర్ కి! అతని చాతుర్యం లోనే యిమిడి వుంది ఆకర్షణంతా సావిత్రికి దిగ్గరగా జరిగి పడుకున్నాడతను నిగ్రపోతున్న ఆమెను కుడిపి అడిగాడు "ఎమే, రేపు పిల్లల్ని సర్కస్ కి తీసుకెళ్ళామా?"

"ఊ...!" అవిడ మూలిగి అతని వైపు తిరిగి పడుకుంది. ★